

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

ปี พ.ศ.2513 ไพฑูรย์ จัยสิน (2513: ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาจำนวน 44 คนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ได้ติดตามปกติและนักเรียนให้ความสนใจดี โดยเฉพาะโปรแกรมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและระหว่างโรงเรียน ส่วนโปรแกรมสำหรับเด็กที่ผิดปกติทางโรงเรียนก็ได้จัด แต่ไม่ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องแต่อย่างใด

ปี พ.ศ.2517 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ (2517: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาจำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสนันทนาการร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติร้อยละ 10 สำหรับปัญหาที่พบคือขาดอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ปี พ.ศ.2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษา โรงเรียนละ 3 คน จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีงานรับผิดชอบมาก อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษายังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทักษะทางกีฬา และผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2522 วิสิฐ เขมะภาคพันธ์ (2522: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนตามภาคบังคับในหลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นแทนคือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และลิลาต ส่วนปัญหาที่พบคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ รวมทั้งฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2524 สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลศึกษาจำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย อุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน ผู้บริหารไม่สนับสนุน และศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย

ในปีเดียวกัน เรืองชัย สังข์สวัสดิ์ (2524: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนศึกษาพิเศษตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนศึกษาพิเศษทั่วประเทศ จำนวน 41 คนจาก 14 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีครูพลศึกษาไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ขาดความรู้และประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ งบประมาณไม่เพียงพอ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกมีจำนวนไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร

ปี พ.ศ. 2525 วิวัฒน์ไชย วรบรร (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยใช้แบบสอบถามถามอาจารย์พลศึกษาจำนวน 55 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีผิดปกติซึ่งโรงเรียนสาธิตในส่วนภูมิภาคมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ในปีเดียวกัน สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถามถามครูผลศึกษาทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 216 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูผลศึกษา งบประมาณ โสภณูปกรณ์ และอุปกรณ์ผลศึกษามีไม่เพียงพอขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดหนังสือและเอกสารทางด้านผลศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ครูผลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอนและมีงานพิเศษมากเกินไป

ปี พ.ศ. 2526 พีช เรข พิริยหะพันธุ์ (2526: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถามถามครูผลศึกษาจำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีการจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนกับโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการจัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนปกติมีจกน้อยมาก ส่วนปัญหาที่ประสบคือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิคและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆในการจัดกิจกรรมทางผลศึกษา

ในปีเดียวกัน สุกทินี มหิทธิบุรินทร์ (2526: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการนิเทศและการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร 100 คน ครูผลศึกษา 100 คน จาก 50 โรงเรียน และผลศึกษานิเทศก์ 12 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนผลศึกษานิเทศก์มีน้อยและไม่มีเวลาสำหรับการนิเทศ ครูผลศึกษามีไม่เพียงพอกับความต้องการของสถานศึกษา ขาดหนังสือเกี่ยวกับเทคนิคการสอนวิชาผลศึกษา โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ผลศึกษาไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน และขาดการวางแผนการสอนร่วมกันระหว่างครูผลศึกษากับผลศึกษานิเทศก์

งานวิจัยในต่างประเทศ

ปี ค.ศ. 1975 ปอร์เตลา-ซัวเรซ (Portela-Suarez 1975: 5908-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในรัฐเปอร์โต-ริโก" โดยใช้วิธีสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ครูผู้สอนผลศึกษาจำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมผลศึกษาที่วางแผนโดยรัฐมาใช้ นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงกับสภาวะของโรงเรียนนั้นๆ จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมผลศึกษามีน้อย นักเรียนแต่ละชั้นมีจำนวนไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก อีกทั้งโปรแกรมผลศึกษา ยังต้องได้รับการปรับปรุงในด้านต่างๆ อีกมาก เพื่อพัฒนาและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ปี ค.ศ. 1977 แครนดอลล์ (Crandall 1977: 7020-7021-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันที่มีต่อวิทยาลัยข้างศิลปขนาดเล็ก" โดยใช้แบบสอบถามถามคณาจารย์ของวิทยาลัยข้างศิลปขนาดเล็กในแคลิฟอร์เนียตอนใต้ จำนวน 5 แห่ง รวม 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความเห็นว่ากิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันให้ผลในทางบวกต่อโปรแกรมทั้งหมดของวิทยาลัย
2. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของเพศหญิงและเพศชายเกี่ยวกับคุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน
3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน

ปี ค.ศ. 1978 ฮอร์ตตัน (Horton 1978: 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอาเคนซัส" โดยใช้แบบสำรวจของเนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer-Allsen Score Card) ในวิทยาลัย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของกลุ่มครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกทางผลศึกษา
3. การจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

4. การช่วยเหลือในวงวิชาที่อยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
5. โปรแกรมการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

ปี ค.ศ. 1980 โมซาฟารี (Mozafari 1980: 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบสอบถามตามหัวหน้าหมวดพลศึกษามียังจำนวน 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบต่อโครงการสอนพลศึกษา โครงการแข่งขันกีฬาภายใน และโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน
3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในการจัดโปรแกรมพลศึกษา

ปี ค.ศ. 1981 แกรนท์ (Grant 1981: 599-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโครงการสอนพลศึกษา การแข่งขันกีฬาภายใน และการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอไฮโอ" โดยใช้แบบสอบถามและการติดตามผลจากหัวหน้าภาควิชาพลศึกษาจำนวน 10 วิทยาลัยในรัฐโอไฮโอ ผลการวิจัยพบว่า

1. วิทยาลัยในรัฐโอไฮโอ 10 แห่งนั้นเป็นวิทยาลัยที่ค่อนข้างใหม่ โดย 3 วิทยาลัยตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1963 และ 5 วิทยาลัยตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1970
2. โครงการแข่งขันกีฬาภายในและโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย เป็นโครงการที่ได้รับความนิยมและเงินกักศึกษาเข้าร่วมมากที่สุด
3. ผู้บริหารโปรแกรมพลศึกษามีชั่วโมงสอนเฉลี่ย 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
4. ร้อยละ 80 ของวิทยาลัยทุกแห่งมีความเห็นว่า โปรแกรมพลศึกษาจะมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นเรื่อยๆ ภายในระยะเวลา 1-3 ปี

ในปีเดียวกัน ฮิซากะ (Hisaka 1981: 599-600-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้วิธีเดลไฟเพื่อศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่กระทบต่ออนาคตของโครงการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อนันทนาการภายในวิทยาลัยชุมชนอเมริกัน" โดยการใช้วิธีเดลไฟ (Delphi Technique) กับสถาบันการศึกษา

ษาและวิทยาลัยในภาคต่างๆ ของสหรัฐอเมริกาจำนวน 46 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ความเปลี่ยนแปลงในด้านความคาดหวังและความเสียหายจะเกิดขึ้นกับการดำเนินการด้านการเรียนการสอน งบประมาณ สวัสดิการ เครื่องอำนวยความสะดวก โครงการแข่งขันกีฬาภายนอกและโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ การเปลี่ยนแปลงโดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในช่วง 10 ปีของ ค.ศ. 1960 สิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรกระทำคือ การพิจารณาโปรแกรมหลักสูตรต่างๆ และวางแผนงานในระยะยาว เพื่อให้การจัดโปรแกรมดำเนินไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ในปีเดียวกัน สแคริบแมน (Schraibman 1981: 3481-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐโอไฮโอ" โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 751 ชุด ถามนักเรียนชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. การเป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีพพลศึกษาไม่ใช่สิ่งสำคัญสำหรับครูพลศึกษาในรัฐโอไฮโอ
2. นักเรียนระดับ 9 และ 10 ต้องการให้มีการกำหนดมาตรฐานกิจกรรมต่ำลง ส่วนนักเรียนระดับ 11 และ 12 ไม่ค่อยได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการสอนพลศึกษามากนัก
3. แรงจูงใจและระเบียบวินัยของนักเรียน เป็นปัญหาที่ประสบมากที่สุดในการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐโอไฮโอ

ในปีเดียวกัน ชูเมกเกอร์ (Shoemaker 1981: 1535-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยคริสเตียนที่ได้เลือกสรรแล้ว" โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัด โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียนในตอนกลางของแอตแลนติก และตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติ (National Christian College Athletic Association) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดและดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในวิทยาลัยเหล่านี้ไม่ได้ยึดถือหลักการต่างๆ มากนัก และการสนับสนุนหลักการต่างๆ จะเป็นเครื่องนำไปสู่การขยายและความคล่องตัวในด้านงบประมาณสำหรับโปรแกรมกิจกรรมกีฬาต่างๆ และให้ผลในด้านการประสานงานกันเป็นอย่างดี สำหรับสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาตินั้น ไม่ค่อยให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยคริสเตียนขนาดเล็กเท่าที่ควร

ปี ค.ศ. 1982 แนทอกมาห์ (Nantogmah 1982: 1080-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐโอไฮโอ" ซึ่งมีกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบและจากการเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐโอไฮโอ" โดยใช้แบบ-

สอบถามถามนักเรียนปีสุดท้าย 4 คนต่อ 1 โรงเรียน จำนวน 68 โรงเรียน และถามผู้ทรง-
คุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างกิจกรรมที่จัดให้กับกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ
2. กีฬาประเภททีมเป็นที่นิยมอย่างมากในโรงเรียน
3. นักเรียนปีสุดท้ายต้องการให้จัดกีฬาประเภททีมมากที่สุด
4. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมกีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และกีฬาเพื่อสุขภาพให้มากที่สุด

ปี ค.ศ. 1983 วิลค์ (Wilke 1983: 227B-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อนาคตของ
โครงการสอนพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีเคลฟ" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหาร
โครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา จำนวน 100 คน ผล
การวิจัยพบว่า

1. ควรจะมีวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุม
น้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น ซึ่งควรจัดให้มีภาคปฏิบัติด้วย
2. ผู้บริหารควรเข้าใจและเห็นคุณค่าของกิจกรรมทางพลศึกษา และต้องสนองตอบ
ความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ควรพิจารณาจัดโครงการพลศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการศึกษา
4. ควรจัดให้เป็นวิชาที่สนับสนุนวิถีการ เรียนด้วย
5. ควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกายและเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา
เพื่อสุขภาพมากกว่าเพื่อการแข่งขัน
6. บทบาทของโปรแกรมพลศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต
7. วิธีการสอนกิจกรรมพลศึกษาควรคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน
8. ควรมีการรวมวิชาที่เข้าซ้อน เข้าด้วยกัน เพื่อประหยัดงบประมาณ